

УДК 340.12:340.116

Олександра БЕЛІЧЕНКО

Національний університет “Львівська політехніка”,
асистент кафедри теорії права та конституціоналізму
Навчально-наукового інституту права,
психології та інноваційної освіти,
доктор філософії за спеціальністю 081 “Право”
oleksandra.v.belichenko@lpnu.ua
ORCID: 0000-0001-9423-0488

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

<http://doi.org/10.23939/law2025.47.010>

© Беліченко О., 2025

У статті здійснено аналіз сутності методологічного дослідження сучасних правових явищ у глобалізованому суспільстві. Метою статті є проведення комплексного аналізу методології правової глобалістики через спрямування на виокремлення спеціально-юридичних методів дослідження, що становлять основну матрицю аналізу стану та тенденції розвитку.

Доводиться, що методологія дослідження глобалізаційних явищ має вагомий вплив на сучасну правову науку, оскільки встановлює основу для належного аналізу трансформації юридичних явищ, процесів та системи права й правової політики.

Авторка репрезентувала власну систему методологіювання, яка містить низку спеціально-правових методів: синергетичний метод, що вказує на невизначеність тенденцій розвитку, непрогнозованість змінних чинників, які можуть впливати на правову та соціальну реальність, та доведено, що його роль є пріоритетною, оскільки він поєднує практику та теорію, минулі, сталі та майбутні чинники розвитку суспільства в єдину комплексну правову політику ефективного правового регулювання глобальних явищ; метод міжсистемного відображення (дає змогу показати, як глобальні норми впливають на внутрішнє право та встановити зворотний процес такої дії, використовуючи правову рефлексію як засіб виявлення зсуву центрів правової влади); людиноорієнтований метод полягає в акценті права глобалізованого суспільства на людську особистість, де вона визначається правовою цінністю, її права захищені та гарантовані в демократичній державі, а також такий метод вказує на те, що в глобальному світі створюється єдиний ідеологічний, етичний підхід до правового регулювання; метод політизації правової політики (передбачає аналіз ролі зовнішніх чинників, особливо державних та наднаціональних інституцій під час формування права глобалізованого суспільства); метод правової інтеграції, що вказує на злиття і поєднання правових норм через міжнародні договори і глобальні процеси; рефлексійний метод розвитку правової реальності (допомагає у формуванні нових стратегій, ідеологій та сучасної правової політики із врахуванням національних інтересів та глобального бачення проблем).

Ключові слова: глобалізація, правове регулювання, трансформація суспільства, методологія, синергетика, тенденції розвитку, політизація права, гуманізація права, права людини, рефлексія, людиноцентризм, правова політика, правова ідеологія.

Постановка проблеми. Правову глобалізацію в сучасному праворозумінні тлумачать як сучасне явище, засноване на безперервному зростанні взаємозв'язку між різними націями, народами та державами у світовому масштабі в економічному, політичному, соціальному та технологічному спрямуванні.

Розвиток технологій та зміна суспільної ідеології сформувала глобалізоване, постмодерністське суспільство. Воно формує нову реальність, потребує оновлення, трансформування правового регулювання та юридичної практики, тому вагомо усвідомити сучасний стан правової глобалізації як всесвітнього процесу та сформувати гіпотетичні напрями його розвитку. Своєю чергою глобалізацію права можна визначити як всесвітній прогрес транснаціональних правових структур і дискурсів за вимірами екстенсивності, інтенсивності, швидкості та впливу.

Для встановлення статичної і динаміки правової глобалізації необхідним, затребуваним і корисним є методологізація, що визначає підходи та методи, які постають в основі дослідження і прямо впливають на результати та достовірні висновки.

Аналіз дослідження проблеми. Проблематика, що стосується глобалізації у праві, не є новою для української правової думки. Її вивчали фахівці у сфері філософії права, зокрема С. Сливка, Н. Гураченко, А. Романова та інші. Дослідники позиціонують це явище як універсалізацію права та державних й міжнародних інститутів, загрозу усталеним онтологічним практикам та етиці прав людини і загрозу правовій ідентичності окремих народів.

Експерти у галузі загальнотеоретичної юриспруденції вказували на проблеми правової глобалізації в контексті викликів військового, національного характеру, зміни ролі суверенітету держав, появи прав людини четвертого покоління, формування постгуманістичного, трансформованого, віртуального суспільства (І. Жаровська, Т. Михайліна, Ю. Гоцуляк, В. Ковальчук та ін).

Фахівці кримінального права, криміналістики, адміністративно-правової науки аналізували прояви злочинності, юридичної відповідальності, протидії насильству, аспекти зміни публічного управління, зокрема О. Гумін, В. Ортинський, В. Канцір, І. Личенко та інші.

Проте треба звернути увагу, що питання методологічного осмислення правової глобалістики як центрального процесу сучасної суспільної реальності ще не було предметом наукового аналізу, що є значною прогалиною юридичної науки.

Метою статті є проведення комплексного аналізу методології правової глобалістики через спрямування на виокремлення спеціально-юридичних методів дослідження, що становлять основну матрицю аналізу стану та тенденції розвитку.

Виклад основного матеріалу. У процесі дослідження будь-якого правового явища виокремлюється трирівнева система методологізації.

На першому рівні відображаються філософські методи, які створюють основну матрицю дослідження та трактування правового явища.

Другий рівень відображає загальнонаукові методи, зокрема синтез, аналіз, дедукцію, індукцію тощо, які формують інструментарій для пізнання та слугують ланкою, яка пов'язує наукову ідею та висновки.

Третій рівень – спеціально-юридичний, котрий встановлює власне правові, спеціально-галузеві підходи та методи для аналізу предмета дослідження.

У межах цієї наукової праці доречно сконцентруватися на останньому рівні методологіювання, який дає можливість відобразити практичне та юридичне наповнення глобалістики, її фахове тлумачення в поєднанні з онтологією юриспруденції загалом.

На нашу думку, визначений рівень відображається в таких методах.

У контексті глобалізації треба виокремити *синергетичний метод*. Він вказує на невизначеність тенденцій розвитку, нездатність спрогнозувати змінні чинники, які можуть впливати на правову та соціальну реальність. Сучасний світ перебуває у так званій “точці біфуркації” і напрям розвитку зумовлюється багатьма детермінантами, який з них буде пріоритетний на сучасному етапі, спрогнозувати неможливо.

Вагомість цього методу полягає також у тому, що він належить до змішаних методів, тому використовує властиві переваги різних типових підходів до дослідження, надаючи дослідникам комплексну структуру для прийняття основних рішень щодо дизайну дослідження. Цей метод, заснований як на філософії, так і на практиці, дає змогу визначити, що буде досліджуватися, як це буде здійснюватися і чому дослідження проводитиметься саме так.

Отже, він поєднує практику та теорію, минулі, сталі та майбутні чинники розвитку суспільства в єдину комплексну правову політику ефективного правового регулювання глобальних явищ.

Метод міжсистемного відображення. Він дає змогу показати, як глобальні норми впливають на внутрішнє право (і навпаки), використовуючи правову рефлексію як засіб виявлення зсуву центрів правової влади.

Ш. Халілова вказує, що основна проблема інтерпретації з боку суспільства зосереджена в аналізі відносин між особою, державою та системою держав за принципом внутрішньої аналогії: аналогії міжнародних відносин із внутрішніми процесами в державі. Дискусії рухаються в напрямку від інтерпретації ізольованої особистості через ізольовану державу до глобальної держави (глобального села) [1].

Думку науковиці треба продовжити, оскільки процес впливу є зворотний, тобто має дзеркальну природу, оскільки національні ціннісні уявлення, правова культура окремих суб'єктів права, груп суспільства, народів, націй та держав можуть розширюватися на глобальне право.

Відомий експерт у сфері конституціоналізму та публічного права Н. Вокер описує сучасну взаємодію наднаціональної та національної системи права. Національній державі кидають виклик згори, нові глобальні та транснаціональні економічні сили, а також політична відповідь на ці нові сили у формі нових недержавних політичних утворень. Сам Європейський Союз, з його розширеною (і експансивною) територіальною базою та функціональними повноваженнями, є лише найвизначнішим з цих нових політичних утворень. Національній державі також кидають виклик знизу та ззовні, оновленням форм політики національної ідентичності, які ставлять під сумнів наявну модель суверенної державності, а в деяких випадках і саму категорію суверенної державності. Європейський Союз знову є ключовим фактором у цьому виклику, хоча його вплив неоднозначний. У деяких аспектах він слугує для збереження та відновлення старого порядку суверенної державності, тоді як в інших – пропонує стимулювання та підтримку новим формам політичного націоналізму [2].

Метод системного відображення детермінує, що існує невинуватита заклопотаність реальними чи вигаданими явищами, пов'язаними з “глобалізацією”, і що, як наслідок, певні вагомні правові напрямки регулювання, наприклад, освітні стратегії національного відтворення були втрачені з поля зору [3]. Отже, в аспекті правової глобалізації відбувається боротьба національного та наднаціонального, глобального та локального і потрібне відображення всіх векторальних спрямувань цього процесу.

Людиноорієнтований метод полягає в акценті права глобалізованого суспільства на людську особистість. Сучасне право прагне створити правовідносини, за яких людина визначається основною правовою цінністю, її права захищені та гарантовані в демократичній державі. Це певний ідеал, відповідно до якого декларується розвиток права.

Глобалізоване суспільство прагне до гуманізації права, що проявляється в зміні правового регулювання відповідно до принципів верховенства права, пріоритету прав і свобод людини та громадянина, забезпечення рівності та недискримінації (особливо активно в сучасному суспільстві розглядається аспект забезпечення гендерної та расової рівності, хоча інші захищені ознаки часто є предметом наукових та правових дискусій, що зумовлюють оновлення юридичної практики), підвищення ролі судової влади серед населення, особливо в аспекті забезпечення доброчесності представників суддівського корпусу, вдосконалення судочинства та підвищення доступності судової системи, превенція у сфері прав людини, заохочення позасудових способів вирішення конфлікту тощо.

Звернемо увагу, що глобальні загрози зумовлюють пошук оптимального балансу між національною безпекою, громадським здоров'ям (особливо вказане проявлялося під час пандемічної загрози для суспільства), державними інтересами та індивідуальними правами людини.

Для прикладу таку дилему можна відобразити в контексті правового регулювання боротьби з терористичними загрозами. Так, Ю. Ірха вказує, що “міжнародне право зобов’язує держави поважати та захищати права і свободи всіх осіб, які перебувають під їхньою юрисдикцією, без дискримінації за будь-якою ознакою, включаючи їх походження, майновий чи соціальний стан, а також незалежно від факту вчинення або наміру вчинення ними протиправних дій. На нашу думку, якою б не була терористична загроза, розроблення правових та організаційних механізмів протидії тероризму, а також планування та реалізація адміністративних, оперативно-розшукових, контррозвідувальних, кримінально-процесуальних заходів завжди мають здійснюватися з неухильним дотриманням прав і свобод людини. З огляду на загрози, яку становить тероризм, цей імператив є досить складним у реалізації та вимагає постійного пошуку справедливого балансу між забезпеченням національної безпеки та захистом прав і свобод людини” [4].

Відзначимо, що пошук оптимального, проте ефективного правового регулювання в контексті домінування національного та приватного, не є легким завданням для міжнародного та національного права, тому щоразу потребує окремої уваги та виважених підходів до правової політики.

Н. Морська зазначає, що сутність права виступає як фундаментальний вимір в аналізі правових аспектів людського виміру. Отже, онтологія прав людини репозиціонується в сучасній світоглядній парадигмі та узгоджує свої принципи з тенденціями глобалізації. Під впливом сучасних соціокультурних факторів природа прав людини зазнає суттєвих трансформацій не лише в ціннісному, а й у екзистенційно-смысловому вимірі [5].

Така трансформація прав справді є вагомим характеристикою процесу глобалізації, проте незмінними залишаються основні, фундаментальні цінності – справедливість, верховенство права, рівність, недискримінація тощо.

Людиноцентристський метод вказує на те, що в глобальному світі створюється єдиний ідеологічний, етичний підхід до правового регулювання, оскільки в переконливій аргументації Самнера Б. Твіссура доводиться, що право людини в усіх його вимірах (моральному, правовому, політичному) забезпечує головну основу для практичної глобальної етики сьогодні та в майбутньому [6].

Метод політизації правової політики передбачає аналіз ролі зовнішніх чинників, особливо державних та наднаціональних інституцій під час формування права глобалізованого суспільства.

В сучасних умовах норми міжнародного права, які визнані цивілізованими народами та ратифіковані на національному рівні, мають вищу юридичну силу в правовій політиці демократичної держави. Отже, відбувається уніфікація глобальної правової реальності. Проте тут треба говорити про ще один процес – політизації права.

Через процес глобалізації ускладнення всіх аспектів людського життя пов’язане з нещодавною політизацією суспільства, а разом із суспільством політизуються багато його соціальних інституцій. Вказане полягає у тому, що правове регулювання унормовує, формує, обґрунтовує широке коло політичних відносин у державі і на глобальному рівні міждержавної та світової комунікації, тому сучасна реальність демонструє тенденцію до політизації права.

В наукових дослідженнях представників іноземної школи права доводиться, що така політизація має позитивний вплив на суспільство у всеосяжному масштабі, демократизацію держави, а також економічно стабілізує співіснування, зокрема доведено, що глобалізація позитивно вплинула на економічне зростання, надійний регуляторний контроль і політичну стабільність [7].

Попри те інші дослідники вказують на можливий деструктивний вплив політики на право. Вони доводять, що часто останнє віддає пріоритет політиці, що не завжди є основою справедливості та гуманності в соціальній реальності.

В. Таців, О. Данилян підкреслюють, що незважаючи на те, що в юридичній літературі та офіційних документах багато мовиться про верховенство права та правову державу, реальне життя показує, що у випадках зіткнення права та політики політика переважає в більшій частині випадків. Особливо сьогодні, коли право використовується багатьма способами не стільки за своєю метою, скільки для обґрунтування інтересів наддержав та закріплення претензій міжнародних корпорацій [8, с. 582].

Метод правової інтеграції. Сучасний світ істотно змінився внаслідок активної інтеграції всіх сторін життя суспільства, що відбулося за останні сто років і перетворилося на цілісний організм. Як наслідок, у суспільній свідомості окремих народів і всього людства почали відбуватися серйозні зміни, позначені глобальними процесами і загальними (всесвітніми) проблемами, що виникли під їх впливом, а світове співтовариство вступило в новий етап свого розвитку, що має істотне взаємопереплетення та взаємодію.

Статутні закони є продуктом законодавчих процесів у суверенних національних державах і, отже, традиційно пов'язані з державно-центричними національними та міжнародними справами.

Проте принципи, закріплені в офіційних багатосторонніх угодах між державами, впливають на життя мільярдів людей і різними способами формують глобальні моделі людської взаємодії. Нормативна глобалізація означає широке визнання за міжнародними кордонами правил, які регулюють всілякі політичні, соціальні, економічні, культурні та екологічні відносини, що стало можливим завдяки ратифікації міжнародних договорів і розробці додаткових національних правових кодексів, а також завдяки звичаєвій практиці держав.

Рефлексійний метод розвитку правової реальності в суспільстві, що проходить процес глобалізації та оновлення, має одне з вирішальних значень, оскільки на основі аналізу чинної практики, ідеологічних підходів та сталих рішень проводиться осмислення прийнятності чи неприйнятності чинної практики для суспільства з модерністськими запитами, кризами та проблемами.

Рефлексійне методологіювання допомагає у формуванні нових стратегій, ідеологій та сучасної правової політики із врахуванням національних інтересів та глобального бачення проблем.

Доречно погодитися з І. Жаровською, яка умотивовує, що “право об'єктивно покликане сприяти задоволенню людських потреб. Вирішують це завдання, забезпечуючи безперешкодну реалізацію у конкретних історичних умовах прав людини – вираження особистісної цінності права. Проте зрозуміти смисл категорії “права” неможливо без з'ясування сутності його носія. Вказане зумовлює процес соціалізації індивіда, як його можливість прояву та реалізації своїх сутнісних сил, має комплексніший, глобальніший характер, пов'язаний з розумінням людини як складової частини Всесвіту, всієї світобудови загалом” [9, с. 194]. Отож аспект рефлексії повинен спрямовуватися на розвиток особистості у соціальній реальності, його соціалізованості, етичності, культурі та впливу таких факторів на майбутню глобальну політику.

За допомогою вказаного методу доречно визначати сучасні тренди співіснування членів глобального суспільства та досліджувати, як вони функціонують та корегуються з сучасними викликами екологічного, кризово-військового, соціально-економічного характеру. Експертний правовий аналіз новітнього правового регулювання окремих країн може стати прийнятною, зразковою практикою для розвитку глобальних стратегій, майбутніх нормативних положень та юридичних вимог.

Глобалізація створює потребу в гармонізації національних і міжнародних стандартів, а рефлексія допомагає зберегти національні інтереси, що може бути важливим для збереження суверенітету та культурної ідентичності.

Висновки. Методологія дослідження глобалізаційних явищ має вагомий вплив на сучасну правову науку, оскільки встановлює основу для належного аналізу трансформації юридичних явищ, процесів та системи права й правової політики.

Репрезентовано авторську систему методологізації правової глобалізації, що охоплює низку спеціально-правових методів: синергетичний метод, що підкреслює неврівноваженість динаміки глобалізаційних процесів та тенденцій, стан нестійкості цих чинників; метод міжсистемного відображення; людиноорієнтований метод полягає у підкресленні ролі людини у глобальному світі, особистості у глобалізованому суспільстві, високому захисті прав та свобод людини; метод політизації правової політики; метод правової інтеграції, що здійснює злиття та поєднання правових норм за допомогою глобальних процесів; рефлексійний метод полягає у розвитку правової реальності за допомогою глибокого внутрішнього аналізу та пізнання її проблем на глобальному рівні дослідження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Khalilova Sh. (2022). Philosophical Aspects of Globalization. *Gospodarka i Innowacje*. Vol. 28. Retrieved from: https://www.gospodarkainnowacje.pl/index.php/issue_view_32/article/view/854 (Accessed: 15.04.2025).
2. Walker N. (2017). Teleological and Reflexive Nationalism in the New Europe. Euborders Working Paper; 02, 27 p. Retrieved from: https://www.ibe.org/working-paper-02-euborders_145102.pdf (Accessed: 30.04.2025).
3. Tröhler D. (2022). Magical enchantments and the nation's silencing: Educational research agendas under the spell of globalization. Education, Schooling and the Global Universalization of Nationalism. BookWorld Yearbook of Education 2022, 1st Edition. Routledge. pp. 7–25 Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/355166718_Magical_enchantments_and_the_nation's_silencing_Educational_research_agendas_under_the_spell_of_globalization (Accessed: 29.04.2025).
4. Ірха Ю. Б. (2025). Гуманітарна складова антитерористичної діяльності: баланс між забезпеченням національної безпеки та захистом прав і свобод людини. *Право і суспільство*. № 1. С. 21–31. DOI: 10.32842/2078-3736/2025.1.4
5. Morska N. (2022). Ontology of human rights in today's globalized world: the philosophical dimension. *Amazonia Investiga*. Vol. 11(60), pp. 264–271. DOI: 10.34069/AI/2022.60.12.27
6. Twiss S. B. (2011). Global Ethics and Human Rights: A Reflection. *Philosophy & Social Criticism*. Vol. 39, Issue 2. P. 204–222. DOI: 10.1111/j.1467-9795.2011.00473.x
7. Xu X., Abbas H. S. M., Sun C., Gillani S., Ullah A., Raza M. A. A. (2021). Impact of globalization and governance determinants on economic growth: An empirical analysis of Asian economies. *Growth and Change*. No. 52 (2). Pp. 1137–1154. Retrieved from: <https://doi.org/10.1111/grow.12475> (Accessed: 30.04.2025).
8. Tatsiy V., Danilyan O. (2019). The impact of globalization processes on the legal sphere. *Amazonia Investig*. Vol. 8(22). P. 580–586.
9. Жаровська І. М. (2016). Правова соціалізація на сучасному етапі розвитку правової науки. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія: Юридичні науки*. № 855. С. 193–198. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_855_32 (Дата звернення: 30.04.2025).

REFERENCES

1. Khalilova, Sh. (2022). *Philosophical Aspects of Globalization*. Gospodarka i Innowacje, Vol. 28. Retrieved from: https://www.gospodarkainnowacje.pl/index.php/issue_view_32/article/view/854 (Accessed: 15.04.2025). [In English].
2. Walker, N. (2017). *Teleological and Reflexive Nationalism in the New Europe*. Euborders Working Paper; 02, 27 p. Retrieved from: https://www.ibe.org/working-paper-02-euborders_145102.pdf (Accessed: 30.04.2025). [In English].
3. Tröhler, D. (2022). *Magical enchantments and the nation's silencing: Educational research agendas under the spell of globalization*. Education, Schooling and the Global Universalization of Nationalism. BookWorld Yearbook of Education 2022, 1st Edition. Routledge. P. 7–25. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/355166718_Magical_enchantments_and_the_nation's_silencing_Educational_research_agendas_under_the_spell_of_globalization (Accessed: 29.04.2025). [In English].
4. Irkha, Yu. B. (2025). *Humanitarna skladova antyterorystychnoi diialnosti: balans mizh zabezpechenniam natsionalnoi bezpeky ta zakhystom prav i svobod liudyny* [The humanitarian component of counterterrorism activities: the balance between ensuring national security and protecting human rights and freedoms]. Pravo i suspilstvo. No. 1. P. 21–31. DOI: 10.32842/2078-3736/2025.1 [In Ukrainian].

5. Morska, N. (2022). *Ontology of human rights in today's globalized world: the philosophical dimension. Amazonia Investiga*. Vol. 11(60). P. 264–271. DOI: 10.34069/AI/2022.60.12.27 [In English].
6. Twiss, S. B. (2011). *Global Ethics and Human Rights: A Reflection. Philosophy & Social Criticism*. Vol. 39. Issue 2. P. 204–222. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-9795.2011.00473.x> [In English].
7. Xu, X., Abbas, H. S. M., Sun, C., Gillani, S., Ullah, A., Raza, M. A. A. (2021). *Impact of globalization and governance determinants on economic growth: An empirical analysis of Asian economies*. Growth and Change, 52 (2), pp. 1137–1154. Retrieved from: <https://doi.org/10.1111/grow.12475> (Accessed: 30.04.2025). [In English].
8. Tatsiy, V., Danilyan, O. (2019). *The impact of globalization processes on the legalsphere*. Amazonia Investiga. Vol. 8(22). Pp. 580–586. [In English].
9. Zharovska, I. M. (2016). *Pravova sotsializatsiia na suchasnomu etapi rozvytku pravovoi nauky*. [Legal socialization at the current stage of development of legal science]. Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika". Seriia: Yurydychni nauky. Vol. 855. P. 193–198. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2016_855_32. (Accessed: 30.04.2025). [In Ukrainian].

Дата надходження статті: 01.05.2025 р.

Oleksandra BELICHENKO

Lviv Polytechnic National University,
Educational and Research Institute of Law,
Psychology and Innovative Education,
Assistant Professor of the Theory of Law
and Constitutionalism Department,
Ph.D. in Law, Assistant Professor
oleksandra.v.belichenko@lpnu.ua
ORCID: 0000-0001-9423-0488

METHODOLOGICAL ASPECTS OF LEGAL GLOBALIZATION

The article analyzes the essence of methodological research of modern legal phenomena in a globalized society. The aim of the article is to conduct a comprehensive analysis of the methodology of legal globalistics by focusing on the isolation of special legal research methods that constitute the main matrix of the analysis of the state and trends of its development.

It is proved that the methodology of research of globalization phenomena has a significant impact on modern legal science, since it establishes the basis for a proper analysis of the transformation of legal phenomena, processes and the system of law and legal policy.

The author presents the author's system of methodology, which includes a number of specifically legal methods: the synergistic method, which indicates the uncertainty of development trends, the unpredictability of variable factors that can affect legal and social reality, and it is proven that its role is a priority, since it combines practice and theory, past, constant and future factors of society's development into a single comprehensive legal policy of effective legal regulation of global phenomena; the method of intersystem reflection (allows us to show how global norms affect domestic law and establish the reverse process of such action, using legal reflection as a means of identifying the shift of the centers of legal power); the human-oriented method consists in the emphasis of the law of a globalized society on the human personality, where the personality is determined by legal value, its rights are protected and guaranteed in a democratic state, and this method also indicates that a single ideological, ethical approach to legal regulation is being created in the global world; method of politicization of legal policy (provides for an analysis of the role of external factors, especially state and supranational institutions in the formation of the law of a globalized society); method of legal integration, which indicates the merger and combination of legal norms through international treaties and global processes; reflective method of the development of legal reality (helps in the formation of new strategies, ideologies and modern legal policy taking into account national interests and a global vision of problems).

Keywords: globalization, legal regulation, transformation of society, methodology, synergetics, development trends, politicization of law, humanization of law, human rights, reflection, anthropocentrism, legal policy, legal ideology.